

[Rager.]

ekstra og formodentlig har gjort ham klart, at de ikke faar nok for den $\frac{1}{4}$ Ø. i Timen; det er meget, der forlanges her.

Jeg har en enkelt Anke, radiomæssigt set, en eneste, og den vedrører overhovedet ikke Statsradiofonien, men Pressens Radioavis. Overfor denne vil jeg tillade mig at stille det ganske bestemte Forlangende, at de, der i officiel Stilling udsender Meddelelser i Radioen, Speakere, Avisredaktører o. s. v., skal være i Stand til at tale ulasteligt Dansk og, for saa vidt de bruger Fremmedord, at udtale disse rigtigt. I den senere Tid har der været, særlig ved Pressens Radioavis' Aftenudsendelser, en Stemme, der ikke har været i Stand til at opfylde noget af de to Krav, jeg her har stillet. Jeg ved, at denne Pressens Radioavis i det hele taget er et meget mærkværdigt Appendiks, som, saa vidt jeg kan forstaa, endogsaa en Gang imellem hjælper Lytterne med at genere den virkelige Radioledelse. Jeg haaber, at man en Gang vil kunne komme ud over det, men jeg gaar i hvert Fald ud fra, at man har saa megen Magt over Radioavisen, at man er i Stand til at diktere den, at de Mennesker, som taler i den, skal være i Besiddelse af Evnen til at tale Højdansk.

Derefter har jeg en lidt speciel Sag, hvorom jeg gerne vil henvende et Par Ord til den højtærede Handelsminister og til det ærede Medlem Hr. P. Andersen. Nogle Udtalelser, der blev fremsat af den højtærede Handelsminister paa „Dansk Arbejde“s sidste Generalforsamling, har vakt nogen Misstemning i tekniske Kredse, og nogle Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. P. Andersen føjede dertil, gjorde ikke Sagen bedre. Nu tror jeg nok, at dette i høj Grad beror paa, at de Referater, som er fremkommet, ikke har været i Overensstemmelse med de faldne Udtalelser, men netop derfor vil jeg gerne her bede den højtærede Minister benytte Lejligheden til at gøre klart, at de Udtalelser, der faldt der, selvfølgelig ikke har skullet ramme Teknikerne generelt. Det, det drejer sig om, er Spørgsmaalet om Varetagelse af dansk Arbejdes Interesser, og herom skulde efter Referaterne den højtærede Handelsminister have udtalt, at det var jo ikke altid de offentlige Myndigheder, der var de egentlig ansvarhavende, naar der peges paa, at man har været for lidet nøjeregnende i Valget af Fremstillingssted, men at det var vore raadgivende Teknikere, der mange Gange havde Ansvaret: de var udmærkede, de var dygtige, men Ministeren havde det Indtryk, at de alt for let gav

Udlandet en Chance, som burde gives til Danske. Og det ærede Medlem Hr. P. Andersen udtalte, at han maatte give Handelsministeren Tilslutning i disse Udtalelser om, at Teknikerne havde en Tilbøjelighed til at foretrække udenlandsk Arbejde, han kunde nævne et Tilfælde, hvor en Tekniker havde foretrukket et udenlandsk Tilbud, til Trods for at det laa væsentligt højere end det danske. Der er altsaa kun nævnt et enkelt Tilfælde, og Ministeren kan utvivlsomt pege paa enkelte Tilfælde, hvor de Bemærkninger, der er faldet, er fuldstændig rigtige. Men der er blevet opfattet mere generelt, end jeg tror, det har været Meningen, og jeg vilde, som sagt, anse det for heldigt, om den højtærede Handelsminister vilde benytte Lejligheden til at tage Afstand fra en saadan generel Opfattelse. Jeg kan saa meget lettere gøre det, som jeg kan henvise til, at meget af det danske Arbejde, der er skabt herhjemme, dog netop er skabt af dansk Teknik og danske Teknikere, og jeg vil gerne, naar der særlig har været nævnt raadgivende Teknikere, sige, at der for mig foreligger bekendt flere Tilfælde, hvor en raadgivende Tekniker meget vel kunde have forsvaret, idet der ikke forelaa noget dansk Fabrikat, at tage et udenlandsk Tilbud, men hvor han i Stedet for har ønsket at paatage sig et betydeligt ekstra Arbejde og deraf følgende Meransvar for at sætte danske Fabrikker i Stand til at fremstille Tingene. Derfor synes jeg, at denne Divergens, der er kommet lidt til Orde hist og her, fortjener at begraves, saa at der fremtidig ikke bliver nogen Misforstaaelse.

Da Indkaldelsen af Rigsdagen gik ud i Aar, i Begyndelsen af September Maaned, var det vel den almindelige Mening, at naar Rigsdagen kom sammen, vilde det, som straks kom paa Dagsordenen og havde den alt overvældende Interesse, være Spørgsmaalet om Krisehjælp til Landbruget. Nu skete der imidlertid, et Par Dage før Rigsdagen traadte sammen, en uventet Begivenhed af saa overvældende Rækkevidde, at den i første Omgang tog al Interesse. Det var den Gang, England løste sin Valuta fra Guldet. I de Dage, der kom derefter, fik man ofte det Indtryk bibragt, at hvis den danske Krone løsnedes fra Guldet, vilde Landbrugets Forhold dermed hurtigt trække sig i Lave. I hvert Fald fra visse Sider kom der Udtalelser, som af Bybefolkningen blev opfattet paa den Maade. Jeg tror nok, man tør sige, at Udviklingen for Landbruget har vist, at dette er fuldstændig forkert;